



D **RÖDA, TIMRADE HUSEN** som är Mundekulla Kurs- och Retreatgård ligger i slutet av byn med samma namn. Den ligger lite symboliskt fjärran från vimlets yra, vid vägs ände och är omgiven av trolsk, småländsk barrskog. Den är Peter Elmbergs nav i allt det han arbetar med från gränsöverskridande möten, kurser, festivaler och musik.

Han delar sin tid mellan att driva kursgården tillsammans med sin fru Anne, att föreläsa om etik och vägval, att skriva sånger, spela in skivor på sitt eget bolag *Musik för fred* och att turnera i olika sammanhang. Han är en kreativ entreprenör och han brinner för allt det han engagerar sig i.

När vi träffas har han just genomfört en konsert i en fullsatt Lerums kyrka utanför Göteborg. Publiken fick höra hans tonsatta tolkningar av tolv fredsböner från olika delar av världen. De härstammar från det fredsmöte som dåvarande påven Johannes Paulus II höll i Franciskus kloster i Assisi 1986. Han bjöd in ledare från tolv olika religioner och bad dem att ta med sig en bön från deras tradition. Syftet var att alla skulle se varandra och betona budskapet om att religion och krig inte har något gemensamt. Varje bön inleddes med ”den gyllene regeln”, den grundläggande etiska principen som återfinns i de flesta läror. I den afrikanska fredsbönen heter det att ”den som är i färd med att sticka en fågelunge med en vass pinne borde först pröva på sig själv för att känna hur ont det gör” och buddisterna säger ”plåga inte andra med det som pinar dig själv”.

Längtan efter godhet

– Bönerna är en spegling av vår längtan efter godhet och att människor innerst inne är goda, säger Peter ElMBERG. Det var omtumlande att få göra de här tolkningarna och möta genvaret från publiken i kyrkan. Jag har lärt mig att det inte längre är lika viktigt att försöka förändra andra – jag vill inspirera både mig själv och min omgivning att våga agera.

Det är därför han har skapat den musikaliska vandrigen *The Path 2012* mellan Trondheim och Köpenhamn tillsammans med musikern och körledaren Anders Nyberg. Den har just påbörjats och ska pågå till i början av september. Man vandrar genom tre länder, tre årstider och samtalar och sjunger på tre olika teman – miljö, integration och existens. Delar av vandrigen görs av budkavlade vandrare medan andra delar är öppna för allmänheten som vill engagera sig i temafrågorna.

40-årige Peter talar i ett annat tonläge nu än vad han gjorde när han var ung gymnasist, när det gällde att vara med överallt. Var han inbjuden till tre fester samma kväll gick han på alla tre för att inte missa något. Redan då var hans stora intresse musik och han såg fram emot att få plugga vidare efter studenten. Men det där sorglösa livet förändrades på ett mycket dramatiskt sätt en höstkväll för snart 21 år sedan.

Peters fjorton månader äldre bror Niklas bragtes om livet när han skulle cykla de tio kilometrarna mellan Lund och Bjärred. Han läste vid universitetet i Lund men hade bestämt sig för att göra ett halvt års uppehåll och resa till Kina. Den här fredagskvällen hade han varit på avskedsfest med sina vänner och på måndagen skulle han resa iväg. Det mesta stod packat och klart hemma hos familjen i Bjärred. Men Niklas kom inte hem.

Ängrat Kinaresan?

– Mina föräldrar trodde att han hade stannat kvar i Lund över natten och var inte särskilt oroliga, berättar Peter. Jag hade varit ute på en sådan där typisk tre-fester-på-en-kväll-runda och tog det också lugnt. Först skojade vi om att han hade smitit från alltihop, att han kanske hade ängrat det där med Kinaresan i sista stund.

– På onsdagskvällen bjöd mina föräldrar hem några av Niklas vänner som varit med på avskedsfesten för att diskutera vad som kunde ha hänt. Medan vi satt där ringde det på dörren och två poliser stod utanför. De berättade att Niklas hade hittats död i ett



Det musikaliska intresset förde samman Peter ElMBERG och hans fru Anne.

dike intill vägen mot Bjärred. Jag gick till skolan dagen därpå och kunde inte undgå att se löpsedelsrubrikerna ”20-årig man knivmördad”.

Mordet är fortfarande olöst och oförklarligt – det finns inget rimligt motiv och det finns ingen misstänkt gärningsman.

En av Peters starkaste reaktioner blev att skriva en sång som en hyllning till sin bror, *Varför måste vi skiljas?*. Ett år senare gavs den ut på skivan *Niklas minne* som också innehöll en låt som börjar *Oh God, where were you, someone needed your help*, ord som lånats från talet som prästen höll vid Niklas begravning. Skivan har sålts i 7 000 exemplar via Brottsofferföreningen i Lund.

Reste jorden runt

Efter studenten läste Peter beteendevetenskap på universitetet i Växjö och efter några

terminer där studerade han indianhistoria på Wisconsin University i USA som en del av utbildningen. Hans nyfikenhet på hur andra människor tänker och lever har tagit honom kors och tvärs över jorden, till bland annat aboriginer i Australien, tibetanska bosättningar i norra Indien, där han också fick träffa Dalai lama, Mayaindianerna i Guatemala, jolafolket i Casamance i Senegal och till Taizé i Frankrike.

Han varvade sina universitetsstudier med att spela på pubar och fester och han åkte runt i Europas storstäder och uppträdde som gatumusikant med sitt emansband *En stor stark band* och samlade publik omkring sig när han jonglerade, skojade och sjöng med en gitarr på magen och en trumma på ryggen. 1996 utnämndes han till svensk mästare i gatumusik.

1997, sex år efter Niklas död, fick Peter nog av sitt sökande och sin rastlöshet. Han sålde allt han ägde på ett torgloppis i Lund och bestämde

”DEN SOM ÄR I FÄRD MED ATT STICKA EN FÅGELUNGE MED EN VASS PINNE BORDE FÖRST PRÖVA PÅ SIG SJÄLV FÖR ATT KÄNNA HUR ONT DET GÖR”

”PLÅGA INTE ANDRA MED DET SOM PINAR DIG SJÄLV”.

EN TACKSAM KONFERENSGÄST
SKAPADE "RUNSTENEN" SOM STÅR
UTANFÖR MUNDEKULLA KONFERENS-
OCH RETREATGÅRD.



FRANCISKUS FREDSBÖN

Gör mig till ett redskap för fred
Där hatet finns, låt mig så kärlek
Där ondska råder, ge förlåtelse
Där det finns splittring, låt mig förena
Där osanning råder, låt mig ge sanning
Där tvivel råder, låt mig ge tro
Där misströstan råder, låt mig ge hopp

Där det finns mörker, låt mig ge ljus
Där sorgen råder, låt mig ge glädje
Låt mig få trösta, mer än bli tröstad
Låt mig förstå, hellre än bli förstådd
Låt mig få älska, mer än bli älskad
Ty genom att ge, så kan vi få
Genom att förlåta, blir vi förlåtna
Genom att dö så föds vi på nytt.

*Utifrån Moder Teresas tolkning som hon
framförde på ett FN-möte 1985*

sig för att leva i självvald ensamhet i familjens sommarstuga på tio kvadratmeter inte långt från Emmaboda i östra Småland.

– Jag trodde aldrig att jag skulle bli lycklig igen, berättar han. Niklas gärningsman hade förstört mitt liv och allt det som vi i familjen hade byggt upp. Jag ville inte se mig som ett brottsoffer men jag kände ilska och sorg och det är negativa känslor. Idag tycker jag att det är mest synd om gärningsmannen som behöver leva med det han eller hon har gjort resten av sitt liv.

Stenen i gläntan

Stillheten i skogarna runt huset blev en tillflykt och det hade blivit en vana för honom att klättra upp på en stor sten i en glänta och fundera.

– Jag minns hur jag satt där en gång och njöt av utsikten. Jag insåg att jag hittills mest hade levt för att tillfredställa andra men att jag faktiskt har ett ansvar för mitt eget liv. Och att jag fick lov att vara lycklig! Det blev en stark insikt – jag skulle göra något av mitt liv, starta ett nytt liv på nya grunder.

Det var för fjorton år sedan och Peter hade just träffat Anne, som senare skulle bli

hans fru. Hon hade gett honom en bok som handlade om förlåtelse och hur man kunde förvandla ilskan och hatet till försoning. Han säger att hennes stöd var avgörande för hans beslut.

Tillsammans med sin pappa köpte han den nerlagda bondgården i grannbyn Mundekulla och han och Anne bestämde sig för att göra den till en mötesplats för kurser, konferenser och retreatar. Bland konferenskunderna finns alltifrån Svenska kyrkan, universitetet och IKEA. Här finns också ett kafé, en butik, Annes konstgalleri, en skogskyrka skapad av naturen och han håller på att bygga ett halmhus med gammaldags, ekologisk byggteknik som ska bli ännu en samlingslokal. I sommar genomför han och Anne sin fjortonde drogfräa musikfestival som samlar en stor publik i alla åldrar.

– Jag har levt tjugo år med Niklas och tjugo år utan honom. Jag känner att jag har fått balans i mitt liv och kraft att gå vidare. När jag är ute och föreläser i skolor möter jag ofta ungdomar som blir fångade av min historia. En del av dem står inför utmaningar och min ambition är att inspirera dem till att aldrig ge upp! •

**IDAG TYCKER
JAG ATT DET
ÄR MEST SYND
OM GÄRNINGSMANNEN
SOM
BEHÖVER LEVA
MED DET HAN
ELLER HON HAR
GJORT RESTEN
AV SITT LIV.**